

Boljševiki sprejeli nove nemške pogoje.

Hočejo mir za vsako ceno, ker ruske čete nečejo nadaljevati vojne.

KAJZER ZAHTEVAL KOS RUSIJE.

Čeprav se je Rusija vdala, vendar Nemci še prodirajo v Rusijo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Marširajo proti Pskovu

London, 21. feb. — Nemške čete prodirajo od Dvinska proti Pskovu, 180 milj jugozapadno od Petrograda. Zasedle so tudi Hapsal v Estoniji in njihovo konjištvo se žuri proti Mohilevu, kjer je bil prej ruski vojni glavni stan.

"Novija Vjedomosti", pristavlja brzojavka, pravijo, da so Nemci zasedli Molodečno, važno železnično vezišče severozapadno od Minska.

Kakor poroča "Pravda" so Avstrijci začeli prodirati na ukrajinski fronti.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemci podpirajo Fince.

Haparanda, Švedsko, 21. feb. — Štirje parniki so dospeli v Vaso, v Botnijskem zalivu, iz Nemčije, s finskiimi vojniki na krovu, ki so služili v nemški armadi, in številom nemških radovoljnikov. Ladje so vozile tudi veliko število topov, strojnih pušk, pušek in streliva.

Poročajo, da bodo te čete začele močno ofenzivo proti Tammerforsu in Viborgu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Protectorat za Ukrajino.

Amsterdam, 21. feb. — Ukrajina, nova ruska republika, ki je pravkar sklenila mir s centralnimi cesarstvom, se ima izpremeniti v protectorat (pokroviteljstvo) pod varstvom avstro-ogrskim, je bilo izporočeno iz Petrograda danes. Ukrajinska rada je že sprejela načrt, je bilo rečeno.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

1918, as required by the act of October 6, 1917.

Parlamentarni sli ujeti.

Petrograd, 22. feb. — Danes izdano uradno naznanilo pravi:

"Ruski parlamentarni sli so se odpravili v motornem vozu iz Rječice v Dvinsk, ali blizu postaje Antonopol so srečali nemški avtomobil, oborožen s strojnimi puškami. Ruski motorni voz je smel iti naprej, ali parlamentarni zastopnik in komisijonar pete armade sta bila pridržana in odpeljana nazaj v Rječico v nemškem avtomobilu."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Žito iz Ukrajine za Nemčijo.

Amsterdam, 22. feb. — Včeraj iz Berlina semkaj dospela brzojavka pravi, da je bilo naznanjeno v skupni seji državnega zbora, da se namerava zopetna otvoritev brodarstva v Črnem morju, ko bo očiščeno min. Načrt je, odposiljati žito iz Ukrajine v Nemčijo ter poljedelske stroje in orodje iz Nemčije v Ukrajino v povračilo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Vojna do smrti ali zmage."

Petrograd, 22. feb. — "Če Nemci odklonijo mir Rusiji, je borba do smrti ali zmage za nas neizogibna," pravi praporščak Krylenko, vrhovni poveljnik ruskih armad, v danes izdani uradni izjavi. "Ljudsko junaštvo mora nasproti prodirajočemu sovražniku," je rečeno.

Izjava pravi, da bodo oddelki po 1,000 do 1,500 mož, lahko oboroženih ter sposobnih za brzo napravo okopov in za odločno napadanje, zmorni zastaviti nemško prodiranje. Ukazana se je "resnično revolucionarna mobilizacija."

Vojakom je naročeno, razdehati železnice in zaloge ter prisiljevati meščane k delanju okopov pod kaznijo smrti.

Upajo na nemške delavce.

V prouglasu, s katerim naznanjajo, da so se dogovorili podpisati nemške mirovne pogoje, izjavljajo ljudski komisarji, da so trdno prepričani, da nemški delavski sloji ne bodo dovolili, da militaristi uničijo rusko revolucijo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

1918, as required by the act of October 6, 1917.

Kos Rusije zahteva kajzer.

London, 23. feb. — Nemški zadnji ultimatum Rusiji — določajoč ogromno ceno, ki jo kajzer zahteva za končanje svoje obnovljene vojne proti slovenski republiki — poteče nočoj.

Sovet komisijonarjev boljševiške vlade je naznanil svojo "radovoljnost" vpriči nemškega sovražnega navala, sprejeti pogoje, ki sta jih centralni cesarstvu predložili poprej v Brest-Litovsku.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemški prejšnji pogoji.

Petrograd, sredi, 20. feb. (Zaklesnelo.) — Mirovni pogoji, ki sta jih predložili centralni vlasti na konferenci v Brest-Litovsku, so sledeči:

Rusija bi odstopila 160,000 štirijaskih milj ozemlja, katero ima 18,000,000 prebivalcev, in plačala vojno odškodnino pozneje zmanjšano na 3,000,000,000 rubljev.

Centralni vlasti bi bili pripravljene, vrniti Rusiji 7,000 štirijaskih milj v okrožju Grodno, pokrajina Litvanska. Rusija se mora zavezati, da ne bo gazirjala revolucionarne propagande v centralnih cesarstvih.

Trgovinska pogodba, ki je bila razveljavljena začetkom vojne, se ima obnoviti in raztegniti na trideset let.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemci zavzeli Dubno.

Berlin (prek Londona), 23. feb. — Tevtonske armade v Volhyniji so dospela v Dubno. Druge nemške čete so dospela v Walk v Livoniji, devetdeset milj severovzhodno od Rige, je naznanil vojni urad danes.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Avstrija proti vojni z Rusijo.

Amsterdam, 23. feb. — Avstrijski prvi minister dr. von Seydler je v nagovoru na državnim poslanski zbor na Dunaju v petek zopet izjavil:

"Avstro-Ogrsko se ne udeležuje sedanjega vojaškega nastopa Nemčije proti Rusiji. Avstro-Ogrske čete niso prodrle v Ukrajino, s katero smo v miru.

"Z ozirom na Rumunijo obstaja premirje med Avstro-Ogrsko in tisto deželo. Mirovna pogajanja se prično tedni."

Izjava prvega ministra je bila sprejeta s plaskanjem od vseh delov zbornice.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Rusija sprejela nemške pogoje.

London, 24. feb. — Nemške mirovne pogoje sta sprejela Nikolaj Lenin, boljševiški prvi minister, in Leon Trockij, minister zunanjih stvari, delajoč za osrednji izvrševalni odbor sovjetov.

To naznanilo obsega ruska uradna izjava, prejeta brezličnim potom. Pristavlja, da Rusija pošlje delegacijo takoj v Brest-Litovsk.

Za mir za vsako ceno.

Sprejete nemških pogojev, najsi bodo še tako težki, je krepko priporočal boljševiški prvi minister Nikolaj Lenin, po neki drugi petrogradski brzojavki. Zatrjeval je, da demoralizirana in umikajoča se armada popolnoma odklanja boj, in rekel, da ne bi hotel ostati v vladi ali v osrednjem izvrševalnem odboru vojaških in delavskih delegatov niti trenotek dalje, ako pride na vrh "politika fraz (praznih besed)".

Vkljub vdaji Rusije pa nemške armade pritiskajo dalje v Rusijo. Ponekod zadevajo ob odpor.

Mnogo žrtev potresa na Kitajskem.

Amoy, Kitaj, 21. feb. — Najzadnja poročila iz Swatowa navajajo število mrtvih vsled nedavnega potresa kot 600 in ranjencev kot več nego 2,000. Več vasi v Amoyem ozadju je dejansko izginilo.

URADNA POROČILA O VOJNIH DOGODKIH.

Nobenh voj dogodkov na nobeni fronti, razen tiske, kjer Nemci odirajo.

BOROEVIC PRIPRAVLJA NAPAD.

Namerava novo ofenzivo med Asticom in Gardskim jezerom.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Laška fronta.

Washington, D. C., 22. feb. — Današnje uradne brzojavke iz Rima tolmačijo nedavno zaprtje švicarske meje po avstrijskih oblastvih kot znamenje za prevažanje čet do italijanske meje v pripravi za novo ofenzivo.

Italijanski zrakoplovci, pravijo brzojavke, poročajo neprestano prihajanje svežih sovražnikovih čet z ruskorununske fronte. General Borojevič, ki je pred kratkim prevzel vrhovno poveljstvo kot naslednik nadvojvode Evgena po ukazu cesarja Karla, baje namerava svojo ofenzivo med Asticom in Gardskim jezerom.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Rimsko poročilo.

Rim, 23. feb. — Ob vsej fronti je bilo zmerno topniško bojevanje in živahno pozvedovanje po skautih na obeh straneh. Britanske patrolne so ujele nekaj neprijateljev. V Brentski dolini je sovražni oddelek poskušal zavzeti eno naših malih stražšč, a je bil odbit po živahnem spopadu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Berlinsko poročilo.

Berlin, 24. feb. — Vzhodno od reke Brente so Italijani prodirali k naskoku Col Capria zvečer. Bili so odbiti po našem streljanju.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Makedonska fronta.

Pariz, 22. feb. — Nekoliko topniškega streljanja je bilo na raznih odsekih danes, ali nobenih važnih topniških bojev ni bilo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Ruska fronta.

Berlin, 21. feb. — Armadna skupina gen. von Eichhorna: Naši polki z Meščnega otoka so prekorakali zmrlji prelihi, vkorakali v Estonijo in zasedli Leal. Na maršu ob Rigskem zalivu skozi Pernizal in Lemzal je bilo nekaj časa bojevanje, v katerem je prišlo v naše roke 50 ujetnikov in 20 topov. Naše čete so korakale skozi Wenden in so zdaj pred Wolmarom. Med Dvinskom in Pinskom pritiskamo naprej.

Armadna skupina gen. von Linsingena: Prodiranje se nadaljuje ob vsej fronti. Važna železnična in cestna vezišča smo zasedli. Ravno smo očistili sovražnika.

Nemogoče je še, približno preceniti vojni plen. Doslej je bilo naznanjeno sledeče:

Ujetniki: General v poveljstvu ene armade, več divizionarjev, 425 častnikov in 8,700 vojakov.

Vojni plen: 1,353 topov, 120 strojnih pušk, 4,000 do 5,000 motornih vozov, vlaki s kakimi 1,000 vagoni, od katerih so bili mnogi obloženi z živim, zrakoplovi in nepreračunljivim zneskom drugih vojnih zalog.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemci zavzeli Minsk.

Berlin, 22. feb. — Armadna skupina gen. von Eichhorna: V Estoniji smo zavzeli Hapsal. Prvi estonski polk se je postavil na razpolaganje nemškega poveljstva.

V Livoniji je naša kolona prodrla onkraj Ronneburga, Wolmara in Spandana. Naše čete so vkorakale v Rje-

čico in prebivalci so se veselili. Odondod so šle čete v Levzin. Zasedli smo Minsk.

Armadna skupina gen. von Linsingena: Napredovali smo v podpiranju Ukrajine v njeni borbi za svobodo. Pri Novogradu Volhynskem smo prišli v stik z ukrajinskimi oddelki in drugimi kolonami, ki marširajo proti Dubnu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Francoška fronta.

Pariz, 21. feb. — Severozapadno od Reimsa, blizu Loivra, je bil nemški napad odbit po francoskem streljanju. Skupno število Nemcev ujetih v Lotaringiji tekom francoskega bojevanja severno od Buresa in vzhodno od Moncela je 525, od katerih je enajst častnikov.

Z ostale fronte ni nič važnega izporočiti.

Britansko poročilo.

London, 21. feb. — Novozelandske čete so izvedle uspešen napad davi zarana pri Polygonski hosti (v Flandriji) in ujele nekaj Nemcev.

Sovražno topništvo je bilo delavno snoči proti našim postojankam pri Flesquieresu.

Portugalsko poročilo.

Pariz, 21. feb. — Med zadnjim tednom smo odbili več patrolnih napadov ter ujele enega častnika in dva vojaka od teh petrol.

En Gotha-zrakoplov je padel v naš odsek in ujele smo njegovo posadko, obstoječo iz dveh častnikov in dveh podčastnikov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Britansko poročilo.

London, 22. feb. — Rano snoči je velik oddelek sovražnikov napadel dve naših stražšč v soseščini železnice Ypres-Roulers in nekaj naših vojakov pogrešamo.

Na ostali britanski fronti ni nič posebnega izporočiti.

Napad, ki ga je poskušal sovražnik včeraj zarana proti stražščem v rokah belgijskih čet v odseku Merckem, je bil odbit po streljanju s topovi in strojnimi puškami.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Francosko poročilo.

Pariz, 22. feb. — Močno topniško bojevanje se je pripetilo ob vsej fronti, zlasti blizu Pinonske hoste, Crevreuxa in visoke planote Californie (ainska fronta). Butte du Mesnila (champagnska fronta) in Hartmannsweller-Kopfa (Alzacija). Pehotnih bojev ni bilo.

Večerno naznanilo.

Nobenh važnih dogodkov ob naši fronti ni bilo danes.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Palestinska fronta.

London, 21. feb. — Včeraj smo zopet začeli prodirati vzhodno od Jeruzalema, vključno močnim nevihtam. Prodiranje po težavnem ozemlju, v katerem se je sovražnik trdovratno upiral, so naše čete napredovale polčetrto miljo na fronti kakih sedmih milj in treh četrti, tako da so se približale Jerihu.

Ob istem času je bila naša linija potisnjena naprej proti severozapadu od Jeruzalema v odseku zapadno od ceste Jeruzalem-Nablus najdlje eno miljo na fronti štirih milj.

Sodelujoč s tem prodiranjem so naši zrakoplovci učinkovito bombardovali sovražna taborišča in skladišča na levem bregu Jordana, okrog Sunet-Nimrina, polčetrto miljo vzhodnoseverozapadno od Jeriha.

Naše izgube v torkovem bojevanju so bile lahke. Izgube za sredo še niso bile naznanjene.

Bojevanje se nadaljuje.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Britanci zavzeli Jeriho.

London, 22. feb. — Britanci so zavzeli Jeriho v Palestini, poročajo vojni urad.

V mesto so vkorakale avstralske če-

PARNIK "FLORIZEL" ZADEL NA BREG.

146 oseb baje izgubljenih na krovu ladje, ki se razbila v strašnem viharju.

WILSON DOLOČIL CENO PŠENICI.

Vojna "se šele začela" za alirance. "Nobene milosti roparju Hunu."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Parnik "Florizel" zadel na breg.

St. Johns, N. F., 26. feb. — Parnik "Florizel" linije Rdečega križa, namenjen iz te luke v Halifax in New York s 77 potniki in 69 pomorščaki, se je danes razbil blizu Broad Cove, dvajset milj severno od Rta Race.

Šest trupel je bilo izplavljenih na breg in bati se je, da so vsi na krovu storili smrt.

Blizzard in visoki valovi onemogočujejo rabo malih čolnov.

Upanje na rešitev opuščeno.

New York, 24. feb. — Upanje, da utegnejo nekateri tisti, ki so bili na krovu parnika "Florizel", razbitega blizu Rta Race, še živeti, je bilo dejansko opuščeno nočoj.

Pomorski topničarji, ki so šli na pomoč na pomožnem vlakcu iz St. Johnsa, so dejali raketomete in vrv na krov malo pred 9. uro, ali odgovora ni bilo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Senat sprejel železnično predlogo.

Washington, D. C., 22. feb. — Senat je pozno danes brez klicanja imen sprejel predlogo, skrbeti za obratovanje železnih prevoznih sistemov, dokler so pod zaveznim nadzorstvom, in določiti pobotek (kompenzacijo).

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Pšenična cena določena.

Washington, D. C., 23. feb. — Da prekine agitacijo med farmarji za izdajo zakona v povišbo cene za letošnji pšenični pridelek na \$2.50 ali \$2.75 bušelj, je predsednik Wilson danes izdal proglas, ki določa po vladi jamčeno ceno v glavnih prvotnih tržiščih, ki pomeni nadaljevanje lanske politike.

Jamčena cena za čičaški trg je \$2.20, ista kakor cena določena po vladi za letno 1917. Cene v proglasu se razlikujejo od \$2 v Spokaneu, Wash., do \$2.28 v New Yorku.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

"Nobene pardona" roparju Hunu.

Washington, D. C., 24. feb. — Vojna do bridkega konca bo odgovor alirancev na tevtonske osvovjevalce Rusije, če smemo soditi po duševni razvnetosti predsednika Wilsona in njegovih svetovalec po prejemu prevzetnih in ponižujočih mirovnih pogojev, ki jih Berlin namerava izsiliti od boljševiške vlade.

Pruski vojni oblastniki so bili po mnenju zavzete vlade razkrinkani v svojem vedenju napram Rusiji. Sedaj so, kakor je priznava, vneti za osvojevanje in pričakovati je, da se okrepleni po uspehu in osrčeni po pomirjenem civilnem prebivalstvu sedaj obrnejo proti zapadu v nadi, da si zavarujejo svojo osvojitvev Belgije in severne Francije.

Vojna "se šele začela".

Za alirance se vojna šele začela. Samo poraz Neinčije na bojišču more sedaj "napraviti svet varen za demokracijo" in zavarovati Združene Države pred nevarnostjo nenasitne nemške moči.

te včeraj. Odpor je bil neznan. Potem so se Avstralski ustanovili ob liniji Jordana in Wadi Auje.

Uradno naznanilo poročajo nadaljevanje slabega vremena.

Severno in severozapadno od Jeruzalema so bile britanske prednje postojanke nekoliko raztegnjene in utrjene.

Med bojevanjem v sredo so bile izgube britanskih čet zopet neznanne.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

MESNA MAST DAJE IZVRSTNO MILO.

Delati milo (soap) iz mesne masti je praktično vojno-delo gospe O. O. Van den Berg iz Washingtona, ki je videti pri svojem pultu v uniformi Združenih Držav živilske uprave. Mast se hrani, dokler se je ne nabere šest funtov. To z eno konvo luga (lye) daje 15 kosov trdega mila, prijetnega za kopal in izvrstnega za umivanje finega platna ali prtenine.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkop. l. 1899. • lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois. Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina: Za Združene države na leto.....\$2.00 Za Združene države za pol leta.\$1.00 Za Evropo na leto.....\$3.00 Za Evropo za pol leta.....\$1.50 Za Evropo za četrt leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijsko POGLEJ NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice pričujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the

SLOVENIC-AMERICAN P.T.G. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 25. feb. — Lepo priznanje Amerikanskemu Slovincu obsega pismo, katero je naslovil na njegovo upravnništvo slavoznani indijanski misijonar Rev. Simon Lampe, O. S. B., pošiljajoč obnem naročnino za nadaljnje leto. Pismo slove:

"Cloquet, Minn., 19. feb. 1918. — Cenjeno upravnništvo 'Am. Slovenca', Joliet, Ill. Dragi rojak: Pošljem vam naročnino za 'A. S.', plačan do 20. feb. 1919.

"Naročen sem na 'Am. Sl.' od leta 1891. Čeprav že skoraj trideset let delujem med Chippewa Indijanci v severni Minnesoti, vendar vedno rad 'Am. Slovenca' v roke primem in ga malo pregledam, — zato ker slovensčina je naš materin jezik in Vaš list je ostal celih šestindvajset let na katoliškem stališču. Slovincem mora živeti in umreti katoličan, ker dar sv. vere smo sprejeli od naših pradedov pred več stoletji. Bodimo hvaležni Bogu za ta najdražji dar do groba!

"Zdravstvijte gospodje pri 'Am. Slovencu'! Vaš rojak v Kristusu, (Rev.) Simon Lampe, O. S. B. (Ind. misijonar.)

— Na obisku. Mrs. Catherine Logar iz St. Paula, Minn., in njen sin James, zadnje tri mesece v vojaški službi v Campu Great Lakes, sta se mudila danes tukaj na kratkem obisku. Gospa vdova je že nad trideset let v Ameriki, pa je ostala tako zavedna Slovenka, da govore njeni otroci popolnoma pravilno slovensko. In z najstarejšim je gospa obiskala Joliet samo zato, da na svoje oči vidi, ali je naša naselbina res tako dobra, kakor je na dobrem glasu. In zlasti je želela videti tudi tiskarno A. S., katerega marljiv dopisnik je bil njen rajni mož in katerega zvesta naročnica je tudi sama. Skoda, da je deževalo danes, vendar sta bila obiskovalca zadovoljna z vsem, kar sta videla. Na svidenju!

— Rojak Jos. Fabjan, Summit st., je bil operiran na vnetem slepicu (appendicitis) dne 10. dec. v bolnišnici sv. Jožefa. Zdaj je zdrav.

— Rojak Anton Tezak je kandidat za republikansko nominacijo za pomožnega supervisorja (assistant supervisor). Konvencija bo dne 18. marca t. l. G. Anton Tezak je gostilničar na 418 Ohio st. in mi želimo vsročno tudi na političnem polju.

— Zanimivi članki. Včerajšnji "Joliet Sunday Herald-News" je objavil

prvi članek o sedanjih razmerah v Avstriji, ki ga je spisal g. Emile Maass, rojen Jolietčan, ki je bival izza pričetka vojne na Dunaju, odkoder je odpotoval pred osmimi tedni in prišel v Joliet pred dobrim tednom. Včerajšnji članek je natisnjen na prvi strani pod zaglavjem: "Says Austria is disgusted with Germany. Food scarce. People alarmed." Priporočamo, da čitate nadaljnje članke zlasti vsi tisti, ki ne verjameste slovenskim listom, ki vam pravijo, da je Avstrija popolnoma pod komando Nemčije.

— Važna seja S. N. Z. Prihodnje nedeljo pop. se bo vršila mesečna seja jolietске podružnice Slovenske Narodne Zveze. Prihodnja nedelja je namreč prva v mesecu marca, in vsako prvo nedeljo v mesecu se vrši redna seja S. N. Z. Na to sejo so vabljeni vsi člani in tisti rojaki, ki žele stopiti v vrste jolietске podružnice S. N. Z. Člani so naprošeni, da pridejo vsi, kajti na sporedu nedeljske seje bodo zelo važne stvari. Seja se bo vršila v dvorani K. S. K. Jednote. Začetek ob treh. Več prihodnjic.

— Drugi sklic pozno v aprilu ali rano v maju. Dočim vojni department zatrjuje, da še ni bil končno določen čas za sklicanje vojaških novincev, potrjuje v drugem naboru, naznanjajoč časniške brzojavke iz Washingtona, da bo dobro za mladeniče iz okraja Will, če se pripravijo za sklic koncem aprila ali začetkom majnika.

— Drozgi selci (robins) so dospeli v velikem številu v West park, kar vešči tolmalčijo kot znamenje zgodnje pomladi.

— Srečne kokoši. Jolietске gospodinjice, ki rade pripravljajo kuretino za obed ob nedeljah, so imele za nakup kokoši na jolietškem trgu v soboto zadnjo priliko do konca aprila, in sicer po vladni odredbi, ki je začasno prepovedala klanje te perjadi za trg (market). Vlada upa tem potom pomnožiti zalogo jajc in kokošarstvo.

— Pisma v jolietškem poštnem uradu imajo: Kosanovič Steve, Smalo Mati.

— Ob priliki ženitovanj, krstov, pogrebov in drugih slučajih, ko potrebuje avtomobil, se oglašite pri meni, ki imam 7 passenger limousine-avtomobil za vse potrebe. Chicago tel. 2575, N. W. Phone 344 — A. Nemanich, Joliet. Adv.

Deerbrook, Wis., 20. feb. — Dragi mi g. urednik! Prosil bi Vas za natisk par vrstic v spoštovanem listu A. S. Prilagam naročnino, ker ne bi rad, da mi ga bi zastavili, ker mi bi bil dolgčas po njem. Tudi vam dam vedeti, da sem prodal farmo, na kateri sem živel nemalih 17 let. Imel sem 120 akrov zemlje, za katere sem dobil \$12,000 (reci: dvanajsttisoc dol.). Zdaj sem v zakupu (rentu) tukaj blizu moje prejšnje farme. Kako dolgo bom tukaj, ne vem. Rad bi si kupil kje malo dom, da ne bi moral ves dan težko delati. Šel bi rad kam v tople kraje. Tukaj je zame preostara zima, jaz sem že star, me rado zebe. Ali tukaj je dober kraj, zdrava pitna voda, dobra rodovitna zemlja. Tukaj so draga zemljišča, od \$80 do \$125 akker. Če bi vedel, kje so naši Slovinci na farmah v toplejših krajih, bi tam rad kupil kakih 5 ali 10 akrov. Jaz bi bil rad na farmi. Ako bi kateri kaj zame primerne imel, naj bi se oglašil v Amerikanskem Slovincem. Jaz sem tukaj sam, ves čas med tujci. Letos imamo tu hudo zimo, do 30 stopinj pod ničlo. Z Bogom!

John Oberman.

Eveleth, Minn., 19. feb. — G. urednik! Veselica, katero ste tudi Vi naznanili v Vašem listu, namreč na pustno nedeljo tukaj v Evelethu, je bila tako obiskana, da je bil veliki Auditorium popolnoma napolnjen in so morali nekateri domu, ker ni bilo več prostora. Ali bi gledali, g. urednik, ako bi bili tukaj. Igro "Moč uniforme" so igrali igralci in igralke prav izvrstno, posebno ga je zopet pihnil naš znani Matuc, v tej igri pa Milek. Smejati se mu je moralo vse, če se je hotelo ali ne. Saj je pa tudi tako smešno igral svojo ulogo, da ga je bilo veselje gledati. Za Milekom (Zevnik Anton) pa niso zaostali drugi igralci, ampak so igrali svoje uloge tako lepo, da so vsem ugajali. Prav lepo so zapele tudi deklice dve slovenski pesnici, ki sta se mило razlegali po veliki dvorani. Čisti dobicek veselice je bil \$547.12. Pač lepa svota v pomoč tunkajšnji slovenski cerkvi. Društvo "Krščanski mater" je lahko ponosno na svoje delovanje in čestitati mu je na tako dobrih vseh. Zato pa, krščanske žene, vse pristopite k temu društvu in podpirajte ga, ki tako lepo deluje za napredek tukajšnje cerkve, kar mora vsakega farana veseliti.

Naročnik.

Shamokin, Pa. — Cenjeni g. urednik A. S., prosim za malo prostora v našem priljubljenem listu za par vrstic. Mislija sem, da se bo kdo oglašil iz naše naselbine, pa ker vsi molčijo, sem

se jaz namenila pisati vsaj nekoliko, ko ravno pošiljam naročnino \$2 za Amer. Slov.

Tukaj imamo hudo zimo, ki se je začela prve dni decembra. Delo pa še prav dobro gre in zasluži se dobro. Ali draginja je velika, kakor povsod.

Tudi vam naznamim, da imamo tukaj novo cerkev sv. Jožefa. Naš župnik je dober gospod, le škoda, da ne zna slovenski, govori le angleški in nemški. Tudi imamo veliko šolo, ker je tukaj dosti otrok irskih in slovenskih. Ali žalibog, ker tukaj nočejo znati otroci materinega jezika, samo angleško, pa so slovenske rodovine. Tukaj imamo 12 učiteljic sester ali redovnic, ki lepo učijo. Cerkev sv. Jožefa in šola in župnišče in hiša za sestre, vse skupaj stane \$45,000. Zidali so cerkev l. 1914. Še imamo tridesetisoc dolarjev dolga. Črez 2,000 ljudi spada k naši župniji, ali jih je samo 1,000 dobrih katoličanov. Ko bi vsak dal deset ali pet dolarjev, bi bil dolg v štirih ali petih letih plačan. Ali žalibog, da jih je dosti iz starega kraja, pa reče: "Kaj mi če cerkev! Bi se name podrla! Raji grem v oštarijo, pa jih zapijem." Potem pa še reče, da duhovnik naj gre v majno delat, kakor drugi možje. Da, oni ne marajo za katoliško vero. Samo piti in jesti, pa Mater Božjo in Boga preklinjati, rajši kakor bi šli k sv. maši.

Sedaj se mi je že preveč raztegnilo moje slabo pisanje, prosim, da mi ne zamerite. Zatorej pozdravljam vse čitatele in čitateljice A. S. Tebi, list, pa obilno naročnikov in predplačnikov. Vaša stara naročnica Elizabeth Kastelo.

NAZNANILO.

Vsem podružnicam Slovenske Narodne Zveze se tem potom naznanja, da je seja SNZ v Cleveland, Ohio, ki vodi časni osrednji odbor, sklenila, da se Prvi vseslovenski zbor iz gotovih vzrokov prestavi do začetka meseca aprila t. l.

Odbor ima že narejen popolen program, katerega bodo vse podružnice dobile ob pravem času v roke in bo objavljen v vseh listih, ki so z nami. Sklenilo se je tudi, da se pravila, katera je sestavil ta odbor, dajo v več iztisih mimografirati; kakor hitro bodo gotova, jih bodo podružnice prejele po nekaj iztisov.

Z narodnim pozdravom Frank Hudovernik, tajnik.

VZGOJEVALNO GLEDIŠČE.

Živimo v dobi, ko se od vseh strani čuti potreba po izobrazbi in sicer ljudski izobrazbi.

Močno sredstvo za ljudsko, zlasti mladinsko izobrazbo, je gledišče. Z veseljem smo zasledovali, kako se je v slovenski domovini v zadnjih desetletjih vse prenavljalo po novodobnih zahtevah, kako so rasli domovi, ki se v njih vrše ljudske predstave; radovali smo se pri pogledu na tako živahno gibanje mladeniških sil. In vesel nas kajpada še bolj, da si je naš narod, kolikor se ga je priselilo v Združene Države, ohranil čut in ljubezen do slovenskega gledišča. Tukaj smo v nekem oziru še nekoliko na boljšem. Kajti ne le da se vrše predstave v skoraj vsaki večji slovenski naselbini, marveč razna naša društva tudi tekmujejo med sabo in s tem drugo drugemu daje priliko izobraziti se, videč vrline svojih tekmecev na odru. Istina je, da se pri vsakem napovedanem tekmovanju oglašijo velika števila udeležnikov; in posledica sestanka je ta, da se umetniški okus in duh bistri in izpopolnjuje. In izpopolnjuje se na naših odrih v Ameriki zlasti tudi znanje slovensčine, kajti naši glediški odri so nekaka slovenska višja šola za našo mladež, kjer se fantje in dekleta vadijo in urijo v pravilni slovenski govoric.

Vse to nam kaže, da je gledišče važno sredstvo, katerega ne smemo kar tjavendan prezreti. Važnost gledišča opazujemo z dveh strani, uvažujemo najprej njega vpliv pri igralcih, ki se mu posvete, in potem pri drugih, ki glediškim predstavam prisostvujejo. Kdo ne ve, kako silno moč ima oder z vsem svojim mamljivim aparatom in leskom! Kako pretresa igralca gromovito in viharno ploskanje po kakih kretnji ali reku, ki je prešinil občinstvo. Kako se na odru čuti čast in lastni ponos; v srcu pa tli, če že ni morda vzplamtela, želja po občudovanju, kako si pridobiti poslušalce, kako vladati zbrano množico pri predstavah. Da so vsa ta silno na človeka vplivajoča mamila brezpogojno hvalevredna in da so brez nevarnosti, tega ne more nihče pametno zagovarjati. A zopet bi delali neprav trdeč, da se vse ne da obrniti v dobro. Vsak opazovalec, sploh vsak, ki količkaj pozna dramatična društva, ve, da imajo veselje do odra skoro vedno le dekci in dekletca odprtega in živahnega značaja, ki so pripravljani na pohvalo kakor na iznenadnanja, ki jim teče jezicek. Ravnotem pa prete tudi največje nevarnosti, najlažje jih svet potegne v svoje zanjke. Ali ni torej sveto podjetje poslušati se gledišča kot sredstva, da privabimo take značaje k našim društvom ter jih pridobimo za vse lepo,

dobro in plemenito? In to tembolj, če se neprenehoma dela, da se taki dekci in dekleta otrasejo svojih napak; prevelikega zasebnega ponosa. Po taki skrbni vzgoji imamo v rokah sredstvo, da z njimi delujemo v blagodrugim.

Kajti gotovo je, da če se igralec, utrjen v kreposti, prepriča, da se oder lahko premeni v kraj za vzgojo ter v šolo za pravost, obenem pa po prepričanju pride do tega, da se zaveda, da morajo raz oder prihajati le dobra načela, more nebe seli, temveč tudi drugim storiti obilo dobrega.

Zatorej, pripomnim, kaj je bolj primerne, bolj pripravne, kakor ravno oder, da se mladina usposobi za resno življenje? Kaj je bolj umestnega, da jih privadimo, da se ne ustrašijo pred množicami, da vladajo sami sebe in merijo svoje besede, kar je za vsakega govornika velevažno? Kje imamo bolj primeren kraj, da zadobe prikupljiv obraz, da modro vladajo svoj glas, da se navadijo na dostojno in obenem lepo kretanje, kar vse toli vpliva na poslušalce in more privabiti tudi najbolj nebrizne?

Pa če toliko koristi prinaša oder pri igralcih, lahko rečemo, da niso manjši sadovi pri občinstvu, ki prisostvuje predstavam.

Na srce dečkov in mladeničev, ki še nimajo povsem razvitega razuma, ter jim je lastna, da, prirojena lahkomisljenost, ne vplivajo večkrat resnice, katere slišijo razlagati po duhovnikih. Nasprotno pa če slišijo dober rek od igralca, ko so vanj z dušo in telesom vtopljeni, smemo trditi, da jim ta dober rek sega globoko v srce ter ostane neizbrisn — čednost, ki se pri kakih igri povišuje ter, ko pride do vrhunca, jo objame občinstvo z gromovitim ploskanjem, se kaj rada vtisne v dušo mladeniča. Ta jo sprejme, jo vzljubi, se je oklene, česar bi tudi najboljši govornik ne mogel doseči — zasnelovana pregreha, med veselim zabavanjem gledalcev, ki se radujejo nad ponizanim grešnikom, rodi tudi pri mladeničih stud in mrznjo, katere bi morda nobena govorniška zmoglost ne mogla vzbuditi.

Ni pa treba misliti, da so tem čustvom podvrženi le otroci, ali brezbradni obiskovalci gledaliških predstav. Tudi odrasli gledalci, ne da bi se zavedali, se jim morajo vdati, kadar namreč igra ni le navadna sestava smešnih in nemogočih dogodkov, temveč istinita slika sedanjega časa, resnična podoba iz našega življenja.

Resnica je, da je gledišče lahko vzgojevalno, če se njega voditelji zanimalo zanj ter dovoljujejo v svojih društvih le predstave, ki so mogoče, vzete iz navadnega ljudskega življenja in tem posvete vso svojo skrb, da se upriporijo naravno, brez pretiranja, nepri-siljeno.

Iz tega lahko sklepamo, kako modro in previdno ravna vsi tisti, ki so goreči pospeševalci dramatičnih predstav med mladino. Proč torej s praznim strahom pred odrom! Oklenimo se ga še bolj, da na njem vzgajamo značaje igralcev, kakor tudi poslušalcev, ter čedalje bolj širimo duha lepote, dobrote in plemenitosti med našo mladino in našim ljudstvom.

POLOŽAJ SLOVENCEV NA OGRSKEM.

"Jugoslovenski Svijet" z dne 20. m. prinaša pod gornjim naslovom sledeči članek:

Da nimamo Slovinci, ako ostanemo pod Avstrijo, pričakovati nikakega izboljšanja našega položaja, da bodemo nasprotno izpostavljeni še toliko večjemu in hušjemu zatiranju, je razvidno iz strastnega njenega prizadevanja, da nas obdrži pod seboj in prepričaj jugoslovensko združenje. To preganjanje Slovincov se je tekom vojne še neizmerno povečalo in poostrišlo, dasi so ravno Slovinci bili izbrani, da prinesejo največje žrtve v sedanji vojni. Neštevilni vzgledi, katere smo že navedli, kažejo, kako se vlada trudi, da zatire Slovence ali jih ponemči. Z iztrebljenjem slovenskega jezika meni zadošiti tudi narodni čut in popolnoma uničiti slovenski živelj. Proti temu inženju se naši rojaki v domovini upirajo z vso silo in zato tudi zahtevajo združenje z ostalimi Jugoslavlani, ker so prepričani, da preti slovenskem narodu brez tega združenja narodna smrt.

Tudi na Ogrskem živi okroglo stotisoč Slovincov, kateri naj bi bili istotako priklopljeni naši bodoči narodni državi. Položaj teh Slovincov je toliko neznošnejši, ker nimajo ni enega svojega zastopnika v državnem zboru, da bi se potoevalo za njih pravice, pač pa so izpostavljeni skrajnemu zatiranju od strani Madžarov. Obupni položaj prekmurskih Slovincov je jasno opisal nek ogrski Slovinc v ljubljanskem "Slovincu" dne 16. novembra t. l. In ta opis prinašamo v celoti, da morejo naši rojaki razvideti vso besnost Madžarov napram Jugoslavlani. Dopis se glasi:

Da ustravimo po jugoslovenskem združenju in da trdno upamo v njegovo uresničenje, je jasno kot sonce. Tega pravinične hrepenenja, te svete želje ne bo ugasmila v slehernem slovenskem srcu nobena nemška in mad-

žarska sila. Ne dvomimo, da bi se združenje Jugoslovanov ne uresničilo, ker to bodo zahtevali glavni pogoji in razmere pravice in prostosti zatiranih narodov pri sklepanju miru, ako sedanja vlada v svojo sramoto tega ne bo hotela priznati. A dvomimo, ali bolje, bojimo se, da bi mi prekmurski Slovinci ne imeli deleža pri tem združenju. To pa tem hušje, ker nima 90,000 prekmurskih Slovincov nobenega zastopnika svoje narodnosti, ki bi naše pravice zagovarjal. Vsi so Madžari, ki zastopajo le mažarske interese in nas označujejo kot Madžare pri madžarski vladi, češ, da smo zadovoljni Madžari in da čutimo vsi veliko potrebo madžarstva. Dejstvo pa je, da se v tem smislu še noben pošten Slovinc ni izrazil. Madžarska vlada se je teh laži poslužila, nam iztrgala slovenske šole ter nam jih napolnila z mažarskim učiteljstvom. Še več. Da bi nas lažje pogreznila v mažarski potop, je nastavila državne ljudske šole ob meji. Učiteljstvo nam je z grožnjami usililo mažarski pouk ter prepovedalo brati slovenske knjige. Tako na primer smo leta 1913. in 1914. razdelili med mladino nekaj knjig iz Mohorjeve družbe (Jagode, Lešniki, Pod Lipo, Zimski večeri, itd.). Ti apostoli mažarske vlade so se ustrašili, da bo ves njihov trud brezuspešen, in zato so zažugali otrokom s stražniki, ki so se ravno mudili v občini. Otroci so bili s palico prisiljeni, da so šli na dom po knjige, katere so bile javno v šoli sežgane. To vnebovpijoče postopanje je razburilo ljudstvo. Na tozadevne proteste pri oblasti so nam odgovorili, da je popolnoma prav, ker širimo s svojim maternim jezikom velesrstvo. Preostalo nam ni nič drugega, kot da smo molčali in trpelj.

Se hušji udarci so prišli nad nas sedaj med vojno. Ker je vse uradništvo tudi na sleherni vaški poštiči mažarsko, dobi podporo le ona sirota ali vdova naših hrabrih vojakov, ki čuti ali govori mažarsko. Ni čuda potem, da se večina naših ljudi po-madžari.

Tu ni pravice, tu ne veljajo pravila etike; tu vlada sistem zatiranja in tlačanstva! Upamo, da nas bodo zagovarjali zastopniki naših bratov Slovincov, Jugoslovanov v Avstriji, jugoslovenski poslanci. Te prosimo, da nam pomagajo, oprostiti se tega jarma. Bog, zaščitnik trpečih in zatiranih, nam bo tudi to poskušnjo poplačal z drago svobodo. Veliko je naše zapiranje, zato pričakujemo, da nam po Babiloniji zasije sonce prostega, svobodnega Jeruzalema.

Sleherna črka majske deklaracije je pravična, za njo gori naše prekmursko srce, njeno uresničenje more nam

trpinom prinešiti prostost in prosveto, katerih tako pogrešamo. S takimi sredstvi skušajo toraj Madžari prisiliti Slovence, da bi se pomadžarili. Trpečemu prebivalstvu odreka-jo celo ono malo podpore, katero plačuje vlada za padli vojniki njih svojcem, ako čutijo slovensko. Ogrski Slovinci, izpostavljeni takim ostudnim krivicam od strani Ogrov, zahtevajo vsled tega z vso silo, da bodo združeni z ostalimi Jugoslavlani, kajti ne ene veje našega plemena ne smemo pustiti pod tujim jarmom.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Ameriške žrtve na "Tuscaniji": 204.

London, 21. feb. — Dvestoinštirje Američani so storili smrt na "Tuscaniji", kakor kažejo zadnje številke, prejete v ameriškem vojnem glavnem stanu.

Od tega skupnega števila je bilo spoznanih in pokopanih troje častnikov in 137 vojakov; nepoznani pokopani, en častnik in 31 vojakov; pogrešani (prejkone se potopili z ladjo), 32 vojakov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on February 26, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Avstrijski socialisti za Wilsonov mir.

Amsterdam, 21. feb. — Avstrijska socialistiška stranka je predložila interpelacijo na prvega ministra von Seydlerja, nujno pozivajoč ga, sprejeti pred sednika Wilsona izjavo glede načel, na katerih je mogoče razpravljati splošen mir. Socialisti zahtevajo, da prvi minister takoj ukrene vse potrebno za pričetek pogajanj med Avstro-Ogrsko in Združenimi Državami.

Drago življenje.

Predsednik osrednje delavske unije, Keenan, je na podlagi statističnih podatkov te dni dokazal, da mora oženjen delavec s tremi otroki zaslužiti več kot \$4.50 na dan, da more preživeti svojo družino. Samo za živila izda taka družina na teden najmanj \$12.14. Ako pristejemo še stroške za stanovanje, kurjavo in razsvetljavo, kakor tudi izdatke za druge potrebščine, vstevši tudi izdatke za zdravnik in zavarovalnino, vidimo, da potrebuje peteroglavna družina samo za življenjsko ek-sistenco \$1442.80 na leto. Koliko pa je delavcev, ki bi zaslužili toliko na leto?!

PAIN-EXPELLER

je postal domača beseda v vsaki slovenski družini radi neprekosljivega čina pri tolikih bolečinah in nadlogah.

Sedajne razmere so nas primorale, povišati ceno na 35 in 65 centov za steklenico, ako hočemo, da ostane iste kakovosti in da enako učinkuje.

S tem imate jamstvo, da staro, dobro sredstvo z isto močjo tudi dobite. Nikar se dajte premočiti z nižjo ceno ničvrednih ponaredb.

Stari, pravi Pain-Expeller dobete le v zavrtku kot je tu naslikan. Pri kupovanju pazite na sidro znakom, na besedo Loxol in na naše ime.

Pravi Pain-Expeller je dobiti v vseh uglednih lekarnah in naravnost od nas. Steklenica za 65c. je koristnejša kot pa za 35c. ker obsega več kot dvakrat toliko.

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street, New York

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving

Chicago telefon 4313. Northwestern telefon 418.

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen 1. 1895.

Anton Nemanich in Sin

1002 N. Chicago Street
Konjušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in mr-tvaške vozove in kočije.

Na pozive se posluži vsak čas ponoči in podnevu.

Kadar rabite kaj v naši stroki se oglašite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344.

Naši kočijaži in vsi delavci so Slovinci.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

- Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
- I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
- II. podpredsednik.....GEO. WESELIICH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
- Tajnik.....JOSIP KLEPEC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
- Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
- Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

- JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
- MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
- JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

- STEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
- JOHN JERICH, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
- JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEK, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Dobrodušni ljudje

Veseloigra v treh dejanjih. — Spisal dr. Fr. Detela.

(Dalje.)

9. PRIZOR.

Brodnik, Zajec.

Brodnik. Kaj pa počenjate, gospod Zajec? Ali res mislite odaviti župana in Lužarja? Vse mesto je razburjeno, vse v skrbeh zaradi Vas. Domačinov menda vendar ne boste izdajali in prodajali.

Zajec. Kakšnih domačinov! Če so oni moji domačini, ali nisem tudi jaz njihov domačini? In če zahtevajo oni, da se jaz nanje oziram, zakaj pa oni mene prezirajo? Kdaj bi bil jaz že gospodje! Ali mar nisem vreden? Kar se spiše pametnega, spišem jaz; kar se sklene modrega, sem nasvetoval jaz, in kjer mene ni, gre vse navskriž. Kaj pa sta župan in Lužar? Možakarja, kapla, ki se dobi povsod po dva za par. Župan je igralec na odru, pisatelj in župnik je gospod tajnik. — Toda ne pušite me kvišku. Svet pa se vrtil, in na stvari sem zdaj jaz. Pogoje sem povedal, oni imajo besedo.

Brodnik. Lepo pa ni, da naravnost povem, z domačimi ljudmi tako ravnam. Včasih je bilo vendar še kaj prijateljstva in zvestobe na svetu.

Zajec. O zvestobi naj kar molčite župan in Lužar. Prislega sta jo cesarju Napoleonu; danes sta jo prelozila. Jaz pa ne, ker sem zvest patriot.

Brodnik. Ampak glejte, gospod Zajec, da se vam ne bo zopet utepal ta patriotizem. In ta Vaša zvestoba! Predvčeršnjim ste jo prisegli Avstrijcem, včeraj Francozom, jutri jo prisedete Bog ve komu; saj naša gospodje prodajajo in menjavajo kakor ciganov konje. Brigajo se baš za našo zvestobo. Vse te zvestobe veljajo do preklica, to je mnenje vseh pametnih ljudi, in Vi ste zato tako smešni, ker imate stvari tako za resne. Jaz hramim pod streho vse sorte zastave; enkrat razobesim eno, enkrat drugo; to je šala in zabava; ampak poštemu človeku ostanem zvest. Lužar je bil vedno Vaš prijatelj, in tudi župan ima rad.

Zajec. Dejanski naj mi skazeta to ljubezen.

Brodnik. Povedati vam moram pa tudi, da se je zarotil Lužar, da Vas zavi, če le črhnete sumljivo besedo.

Zajec. O, se bo premislil.

Brodnik. Ne vem; on je nagel in nepremišljen človek.

Zajec. J. vendar ne mislite, da se me bo res lotil?

Brodnik. Jaz rečem le to, da je najbolje, da se zaveda poravnava, in sem vesel, da nimam nič opravka s to sitnostjo. Vam sem tudi svetoval, da se ne vtikajte v te stvari; a niste poslušali; zdaj pa imate.

Zajec. No, ta je pa dobra; zdaj pa imam. Kaj pa imam? Komisariat imam v žepu in vas vse vrh tega, vas vse, tudi gospoda Brodnika, dasi se hoče neumnega narediti. O, Viste tudi dobro vedeli, kdo da sedi za mizo in kako nesramno se je presleparil njegova ekscelence agent.

Brodnik. No, ta je pa lepa. Zdaj pa se mene noter tlačite! Kaj moram

jaz za to, da prihajajo vsake vrste ljudje v mojo gostilno, ki mora biti vsem odprta; zato imam patent. Ampak brez šale, gospod Zajec, ne bodite takšni kakor nihče! Kolikokrat sva prijateljski skupaj pila in bova še, če Bog da, in naj zmaga Peter ali Pavel. No, dajte mi roko in ne štlute mene vmes!

Zajec. Kako se to razvolja, se bo v kratkem videlo. Besedo imata zdaj župan in Lužar. Če ne bo do drevi pravega glasu, bom govoril. (Nekdo trka.) Noter!

10. PRIZOR.

Emilija, Pepca, prejšnja.

Pepca. Oh, gospod tajnik, ali res nameravate v nesrečo pahiti gospoda Lužarja?

Emilija. In mojega papa, ljubi gospod tajnik!

Brodnik. Torej, gospod Zajec, še enkrat: star prijatelj in staro vino nima nikdar previsoke cene. Spominjajte se starih svojih prijateljev! — Pepca, pojdi sem! — Jaz se odpeljem v pol ure v Mokronog, po opravkih. Glej, da ostane doma vse v redu!

Pepca. Ampak pojedina zvečer, oče!

Brodnik. Boš že opravila sama; saj sta najeta dva strežnja. Jaz moram v Mokronog brez odloga. — Zdravi, ljubi gospod Zajec! (Odide.)

11. PRIZOR.

Emilija, Pepca, Zajec.

Emilija. Oh, gospod tajnik, usmilite se svojih rojakov!

Zajec. Prosim, gospodična.

Pepca. Ki ste z njimi tolikokrat za isto mizo sedeli. Kako prijetni večeri so bili, ko ste pripovedovali z Lužarjem svoje lovske dogodke.

Zajec. Prosim, gospodična.

Emilija. In naš papa Vas je vedno tolikanj čislal. Vedno je spoštljivo govoril o Vas, kak spršen in vreden uradnik ste. Oh, sedaj pa ta nesreča!

Zajec. Prosim, gospodična.

Pepca. In kolikrat ste mi zatrjevali, kako radi imate vso našo hišo!

Uslišite mi sedaj to malo prošnjo!

Zajec. Prosim, gospodična, mene veže zakon, vest, prisega.

Emilija. Zakon, ki zahteva kaj hudega, ni božji zakon.

Pepca. In prešlo nedeljo je pridigoval P. Atanzij, da je vsaka prisega, kaj hudega storiti, neveljavna.

Zajec. Oprostite, gospodični! Jaz sem že naznanil gospodu Lužarju en pogoj, lehtak pogoj, da potlačim to za nas vse mučno, za mene najmučnejšo zadevo. Vedne gospodični, ne veste, koliko jaz trpim v svojem srcu, kako koprnim po izhodu iz strašne zagate.

Na eno stran me vleče moja čast, prisega, značaj, moj preizkušeni patriotizem, na drugo moje usmiljeno srce, moja ljubezen do rojakov, katere jaz mnogo bolj goreče ljubim nego oni mene, kar me bridko boli.

Emilija. Oh, gospod tajnik, poslušajte svoje srce; to vam pokaže vedno pravo pot.

Zajec. In kako zvesto ga poslušam, to boste takoj čutili, preljuba go-

vatil! Stanu primeren naj bo zakon, in če vam morem storiti jaz kakšno uslugo, iz srca rad.

Zajec. Baš Vi, gospod župan, mi izkazete lahko največjo uslugo. (Ga prime z obema rokama za roko.) Ali hočete postati moj veličenjeni tast?

Župan. Jaz? Vaš tast? Kako? Kako to mislite?

Zajec. Kako to mislim? Vašo hčerko Emilijo snubim tu na tem mestu resnobno in slovesno.

Župan. Dragi gospod Zajec, saj še ne veste ne, če mara Emilija za Vas. Zajec. To je moja skrb, gospod župan. Vi mi dajte njeno roko, srce si pridobim sam.

Župan. Tudi je Emilija že zaročena.

Zajec. Malenkost. Saj sami dobro veste, da je zaroka le formalnost, vpeljana od gospej-mater, ki komaj čakajo, da postanejo tašče.

Župan. Jaz ne vem, kaj bi rekel. Zajec. Ali naj vam jaz nekoliko pošepečem? Ali se ne spominjate več, kako je prišel dopoldne lajtnant Gušič mesto ogledovat, kako ste ga prikrižali, dokler se je dalo, in kako ste naposled, da onega prikrijete, dali zapreti komisarja njegove ekscelence? Meni je krvavelo domoljubno srce, ko sem to gledal; a krotil sem se, češ, domačinom treba prizanašati, bratje so, ki bodo vrnili ljubav z ljubavjo. Ali naj se motim? Ali naj z bridkostjo spoznam, da brat nima sreča za brata?

— Dobrota je sirota; kaj ne, gospod župan? Sirota pa potrebuje varuha, in tega ji priskrbim jaz, varuha, ki jo bo brezobzirno branil in zastopal. Kot varuh te sirote Vas vprašam, ali se hočete ozreti nanjo ali ne. Aut — aut. Kakor je rimski poslanec zadržal okoli kralja Antioha v pesku krog in zadrževal odgovora, preden prestopi kralj ta krog, tako Vas ne pustim jaz iz te sobe, dokler ne dobim natančnega odgovora.

Župan. Prečastiti gospod tajnik, jaz se moram vendar prej pomeniti s svojo hčerjo, pomeniti s svojo ženo.

Zajec. Čemu! Vi ste gospodar doma kakor jaz zdaj tukaj v tej sobi. Prosim Vas, da se tu na mestu in hitro odločite.

Emilija. Oh, kako mi je žal, da sem že zaročena!

Zajec. Oh, to ni zakonski zadržek. Zaročeno ni poročeno. Človek se zaroči, dokler se kaj boljšega ne dobi.

Pepca. Gospod tajnik, jaz čestitam iz vsega srca svoji tovarišici; toda prenašati se tukaj ne kaže; stvar zahteva premisleka.

Emilija. Jaz, gospod tajnik?

Pepca. Emilija, gospod tajnik?

Zajec. Zakaj pa ne baš Emilija?

Emilija. Oh, prevelika čast, gospod tajnik! Toda jaz nimam toliko dote, kakor morda Vi mislite.

Zajec. Kaj dotal Zaradi Vaših vrlin sem Vas izbral, gospodična.

Emilija. Mama mi pa vedno očita, da nimam prav nobenih vrlin.

Zajec. Gospodična, jaz sem z malim zadovoljen in Vas vzamem takšno, kakršna ste.

Emilija. Oh, kako mi je žal, da sem že zaročena!

Zajec. Oh, to ni zakonski zadržek. Zaročeno ni poročeno. Človek se zaroči, dokler se kaj boljšega ne dobi.

Pepca. Gospod tajnik, jaz čestitam iz vsega srca svoji tovarišici; toda prenašati se tukaj ne kaže; stvar zahteva premisleka.

Emilija. Jaz, gospod tajnik, moram se prej govoriti z očetom in materjo, in za to je čas. — Mudi pa se rešiti iz stiske naše in Vaše najboljšje prijatelje. Oh, ne zavrnite moje prošnje.

Zajec. Vi pa mojo zavrčate?

Emilija. Saj je nisem še zavrnila, ljubi gospod tajnik. Ni še izrečena zadnja moja beseda.

Zajec. Tudi moja še ne. — Klanjam se gospodičnami.

Pepca. Ljubi gospod tajnik, dajte se pogovoriti!

Zajec. Videli bomo, kaj se bo dalo storiti; a zdaj se ne utegnem več razgovarjati. Klanjam se.

Pepca. Naj vam bodo priporočeni vsi naši dragi, gospod tajnik.

Emilija. Zdravi, gospod tajnik! (Odide.)

12. PRIZOR.

Zajec.

Zajec. Hvala Bogu, da je odpravljeno najtežje delo. — Obžalovala je, da je zaročena. Neprijetno torej ni bila presenečena, in druge ovire se bodo odstranile. — Škoda le, da dobim z mično ženko tako sitno taško. — Kaj se hoče! Ni rože brez trna, ne sreče brez nesreče. — H komisarju bi moral iti. — Naj čakaj! Jaz čakam še dalje svojega komisariata; in ko sem bil toliko časa patriot, naj se malo diplomomatim. Če je komisar tak čudak, da ga mora zapirati naša policija, jaz pa nisem, in ljubše mi je, da se poravnava mirno z Lužarjem, nego da me on zadavi; in če mi dobro hočejo domači ljudje, čemu bi jim jaz škodoval! Človek je lahko patriot in diplomat in poleg vsega tega še poštenjak.

13. PRIZOR.

Župan, Zajec.

Zajec. Oh, dobro došli, gospod župan! Ravno sem imel v mislih Vas in gospoda Lužarja, in kako lepo bi bilo, če bi mi vsi trije složno postopali in podpirali drug drugega, vsi za enega, eden za vse, hrbte skup in kare proti tujcu. Ni res?

Župan. Prav res, in jako ljubito mi bo, gospod tajnik, če poravnamo vso stvar mirnim potom.

Zajec. Popolnoma moje mnenje, in gospodu Lužarju sem že naznanil en pogoj, eno željo, ki je gotovo skromna, uslugo, ki sem je gotovo vreden.

Župan. Lužar je že govoril o tem. Žal, da ne odločujem samo jaz.

Zajec. Pristna hvala za to izjavo; tembolj se nadejam da mi izpolnite drugo željo. Če postanem namreč z Vašo pomočjo policijski komisar in se mi plača primerna zviša, se mi pač ne sme zameriti, da postanem nekoliko izbirčen in ne vzamem v zakon prvega dekleta, ki se mi posmeje.

Župan. Prav gotovo, gospod tajnik; Vi smete izbirati. Čemu se zameta-

Rumage Prodaja

Cor. Jackson & Collins Sts. v sredo 27. februarja 1918

Lokalni zastopniki (ice) "A. S."

Allegheny, Pa.: John Mravintz,
Aurora, Ill.: John Kočevar
Aurora, Minn.: John Klun.
Bradley, Ill.: Math Stefanich.
Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.
Bridgeport, O.: Pos. Hovančev.
Calumet, Mich.: John Gosenca.
Cleveland, O.: Jos. Russ in Leop. Kusljan

Chisholm, Minn.: John Vesel.
Collinwood, O.: Louis Novak.
Denver, Colo.: George Pavlakovich.
Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.
Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich.
Gilbert, Minn.: Angela Pregled.
Hibbing, Minn.: Frank Golob.
Houston, Pa.: John Pelhan.
Iron Mountain, Mich.: Louis Berce.
Ironwood, Mich.: M. J. Mavrin.
Kansas City, Kans.: Peter Majerle.
La Salle, Ill.: Anton Kastelo in Jakob Juvanich.

Lorain, O.: Jos. Perušek.
Lowell in Bisbee, Ariz.: John Gričar.
Millwaukee, Wis.: John Vodovnik.
Moon Run, Pa.: John Lustrik.
Newburg (Cleveland): John Lekan.
Ottawa, Ill.: Jos. Medic.
Peoria, Ill.: M. R. Papich.
Pittsburgh, Pa.: George Weselich.
Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh.
Rock Springs, Wyo.: Leop. Poljanec.
Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor.
So. Chicago, Ill.: Frank Gorenz.
Soudan, Minn.: John Loushin.
So. Omaha, Neb.: Frank Kompare.
Staubaugh, Mich.: Aug. Gregorich.
Steeltown, Pa.: A. M. Papich.
St. Joseph, Minn.: John Poglajen.
St. Louis, Mo.: John Mihelich.
Valley, Wash.: Miss Mary Torkar.
Waukegan, Ill.: Matt Ogrin.
Whitney, Pa.: John Salmich.
Youngstown, Pa.: John Jerman.

V onih naselbinah, kjer zdaj nimamo zastopnika, priporočamo, da se zglašijo kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo. Želimo bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini. Uprav. "A. S."

ANTON STRAŽIŠNIK,
1219 Summit Street, Joliet, Illinois.
Karpenter in Kontraktor.

Stavim in popravljam hiše in druga poslopja. Predno oddate kontrakt ali delo, vprašajte za moje cene. Vse delo jamčim.

Carl Schreiber
Chicago Phone 3496.
519 Marble St. :: Joliet, Illinois.

SLOVENSKI BARVAR IN SLIKAR.

Barvam poslopja, znotraj in zunaj, ter opravljam vsak posel, ki spada v barvarskega obrta področje.

Obešam stenski papir.

Naša velika in moderno urejena tiskarna

izdeluje najhitreje in najloneje VSE VRSTE TISKOVINE ZA

slavna društva,
cerkve in šole,
trgovce in obrtnike,
ter zasebnike.

Prestavljamo iz slovenskega in drugih jezikov v angleškega in obratno.

Predno naročite tiskovine, kakor: Pismeni papir, kuverte, vizitke, nakaznice pobotnic, pravila in poročila, ali tiskovine za prirejanje veselic in razne druge take stvari. Pišite nam za cene, da si prihranite denar.

Amerikanski Slovenec
Prva slovenska unijska tiskarna v Ameriki.
V lastnem domu—1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Čitajte kar nam je pisal Mr. Ant. Hunt iz Ernest, Pa.: "Moj sinko je imel hud kašelj. Dala sem mu Severov Balzam za Pljuča in takoj drugo jutro se je bolje počutil. Naslednje noč je prav dobro spaval." Poskusite zdraviti s Severovim Balzom za Pljuča v slučajih kašlja, prehlada, hripavosti, hropenja v grlu, kašelj in influenco ter bronhitis. Cena 25 in 50c v vseh lekarnah. W. F. Sever Co., Cedar Rapids, Iowa. — Adv. Feb.

MALI VITEZ

(PAN VOLODIJEVSKI.)

Zgodovinski roman. Spisal H. Sienkiewicz.
Po poljskem izvorniku poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Vsi so se temu zelo začudili, tako da je nastalo za trenutek molčanje; nato se je začel glas malega viteza:

"Barbka, ali čuješ?"

"Molči, Mihael!" odgovori Barbka.

Toda Mihael ni hotel molčati, ker so se mu razne misli izpreletavale po glavi. Zlasti se mu je zdelo, da bo pri tej priliki mogoče izvršiti še drugo takisto važno reč, in nadaljeval je, kakor bi govoril sam sebi le tako nehoti, kakor bi šlo za najnavadnejši stvar na svetu:

"Bog ve, da bi bilo dobro iti k Skretuskim v vas! Njega sicer ne bo doma, zakaj k hetmanu pojde, pa tudi ona je razumna ženska, ki ni vajena izkušati Boga, torej ostane doma..."

Obrnivši se h Kristini, pristavi:

"Blizu se pomlad, in lepo vreme nastane. Sedaj je za Barbko še prezgodaj, toda pozneje bi temu ne nasproval, ker je to prijateljska dolžnost. Gospod Zagloba vaji obe pospremi tja, in jeseni, ko bo zopet vse mirno, pridem jaz za vami."

"Hej, to je znamenita misel!" zakliče Zagloba. "Tja moram tako ali tako, ker sem jim itak preveč nevaležen. Oh, pozabil sem, da še žive na svetu. Kar sram me je!"

"Kaj pravite na to?" vpraša Volodijevski, pazljivo zroč Kristini v oči.

Toda ta mu odgovori docela nepričakovano z navadnim, mirnim glasom:

"Rada bi, toda ni mogoče, ker ostane pri možu v Kamencu in za nobeno ceno ne odstopim od njega."

"Za Boga, kaj čajem?" zakliče Volodijevski. "V trdnjavi hoče ostati, ki jo bodo oblegali, in sicer sovražniki, ki ne poznajo nikakih obzirov? Ne rekel bi ničesar, ako bi imeli vojno s političnim sovražnikom, toda tukaj bomo imeli opravka z barbari. Ali pa veste, kaj je to, vzeto mesto? Kaj je turška ali tatarska sužnost? Svojim ušesom ne verjamem."

"A vendar ne more biti drugače!" odgovori Kristina.

"Ketling!" zakliče mali vitez obupno, "tako močno si se že dal obladati? Človek, imej Boga v srcu!"

"Dolgo sva se pričkala," odgovori Ketling, "in naposled je obveljala njena. Tudi moj sin je že v Kamencu in varstvu moje sorodnice. Kaj, ali Kamenc res vzemo?"

Zdaj dvigne Kristina oči in reče:

"Bog je močnejši nego Turek, in upanje vanj nas ne bo ukanilo. Ker pa sem prisegla možu, da ga ne zapustim do smrti, zato je moj prostor poleg njega."

Mali vitez je bil v veliki zadregi, ker je bil od Kristine pričakoval kaj drugega.

Barbka pa, ki je takoj v početku razgovora zapazila, kam meri Volodijevski, se je zvitno nasmehnila, uprla vanj bistro oči in dejala:

"Mihael, ali čuješ?"

"Barbka, molči!" zakliče Mihael ves obupan ter se koprneče ozre po Zaglobi, kakor bi od njega pričakoval pomoči. Ta pa nenadoma vstane in reče:

"Treba je pomisliti na okrepilo, ker človek ne živi ob samih besedah." Nato odide iz stranske sobe.

Mihael takoj postopi za njim ter mu zastavi pot.

"No, in kaj sedaj?" ga vpraša Zagloba.

"No, kaj?"

"Naj to Ketlingovo kroglo ubijete! Za Boga! Kako ne bi ginila ljudovlada, ko vladajo ženske v njej!"

"Ali si res ne izmislite ničesar, gospod?"

"Ker se tako bojiš žene, kaj naj si izmislim? Naroči kovaču, naj te podkuje. Tako je!"

VIII.

Ketling in njegova soproga sta se mudila v Hreptovu skoro tri tedne. Pred njiju odhodom je Barbka poizkušala vstati iz postelje, ali pokazalo se je, da še ne more stati na nogah. Zdravje se ji je vrnilo prej nego moči, toda zdravnik je naročil, naj ostane v postelji, dokler se ji moči ne vrnejo popolnoma. V tem je prišla pomlad. Najprej je zapihal močan, topel veter od Divjih polj in od Črnega morja, raztrgal in razgnal ono zaveso oblakov, ki so bili že docela osiveli od starosti, ter nato jel preganjati te oblake po nebu, kakor razganja ovčarski pes čredo ovac. Oblaki, bežeči pred njim, so pogostoma zalivali zemljo z dežjem, ki je padal v kapljah tako debelih kakor jagode. Raztopljeni ostanki snega in ledu so tvorili na ravni stepi jezera; z gričev se je stekala v potokih voda, in na dnu jarkov so naraščali potoki, a vse to je šumeč vin vreč hitelo tako radostno k Dnestru, kakor hite otroci k materi.

Skozi vrzeli med oblaki je vsak hip pokukalo solnce, jasno, pomlajeno, nekamo mokro, kakor bi se bilo okopalo v tej splošni kopeli.

Nato so jele jasno zelene steblice

kukati iz premočene zemlje; tanke drevesne veje so se bogato odele z brstmi. Solnce je gredo čimdalje bolj. Na obnebu so se pojavljale cele jate ptic, kakor žerjavov, divjih gosi, čapelj; nato je prinesel veter cele oblake lastovk; žabe so v zboru regljale v razgreti vodi, drobne, pisane ptičice so prepevale, a po gozdu, po stepi in po jarkih je odmeval samo en velik glas, kakor bi bila vsa priroda klicala veselo in navdušeno: "Pomlad! Hoj, pomlad!"

Toda v to nesrečno pokrajino pomlad ni prinašala veselja, nego žalost, ne življenja, nego smrt. Nekoliko dni po Ketlingovem odhodu je prejel mali vitez od gospoda Misliševskega tole pismo:

"Na kačunkarijski ravni se zbira čimdalje več vojakov. Sulfan je poslal znatno množico na Krim. Kam gre s petdesettisoč Tatarjev Dorosenu na pomoč. Ves ta naval privre, brž ko se posuše vode, na nas po Črni in kučmenski cesti. Bog se usmili ljudovlade!"

Volodijevski pošlje takoj služabnika Pientka s poročilom k hetmanu.

Njemu samemu pa se vendar ni mudilo iz Hreptova. Najprej kot vojak ni mogel zapustiti te postojanke brez hetmanovega povelja, a vrhutega je imel že preveč let opraviti s Tatarji; zato je vedel, da se čambuli ne ganejo tako hitro. Vode se še niso odtekle, trava še ni dovolj zrastle, pa tudi kakor zaki so še tičali v svojih zimskih odelih. Turke je pričakoval mali vitez še le poleti, dasi so se že zbirali pri Dnepopolju. Toda tak ogromen tabor, taka množica vojakov, taborskih služabnikov, tovorov, konj velbdov in bivolov — se je mogla premikati jako počasi. Tatarje je bilo mogoče pričakovati prej, proti koncu brezna ali v začetku majnika. Kajpada, pred veliko četo, broječo mnogo tisoč vojakov, so se pridrevili vsledkar v deželo manjši čambuli, kolikor toliko številna krdeča, kakor padajo debele kapljice pred nalivom. Toda teh se mali vitez ni bal. Niti izboren tatarski čambul se ni mogel postaviti po robu konjici poljske ljudovlade, kaj šele taka krdeča, ki so se sama kakor prah na vetru razpršila ob novici, da se bliža poljska vojska.

V vsakem primeru je bilo še časa dovolj, a ko bi ga tudi ne bilo, se ne bi bil Volodijevski obotavljal tretji ob nekateri tatarski čambul, da bi si Tatarji dobro zapomnili delo poljske konjice.

Bil je to vojak z dušo in telesom, vojak po pozivu; zato mu je bližina vojne budila željo po sovražnikovi krvi ter mu obenem vračala mir.

Zagloba, dasi vse žive dni že dovolj opraskan z velikimi nevarnostmi, ni bil tako miren. V naglih primerih si je vedel najti pogum, ki si ga je bil vzgojil z dolgo, bodisi pogostoma neprosto voljno prakso, in je odnesel že marsikatero zmago, toda prva novica o vojni in o bojnih grozlah je vsledkar napravila nanj grozen vtisk. Toda ko mu je mali vitez razložil svoje nazore, se je tudi on zopet oborožil z nadejo ter se skoro potem po stari navadi rogval vsemu vzhodu.

"Kadar se krščanski narodi bojujejo med seboj," je dejal, "je gospod Jezus žalosten in vsi svetniki se praskajo za nesei, zakaj to se zmerom ujema: Ako je tožen gospodar, je tožna tudi družina. Toda nič prijetnejšega ne more kdo učiniti nebesom nego oni, ki ubije Turka. Čul sem od duhovne osebe, da svetniki kar omedljeva ob pogledu na one pasje brate, da jim nebeška jed in pijača ne gresta v slast in da se jim celo gabi večna sreča."

"Temu je res tako," odgovori mali vitez. "Samo to je, da je turška moč neizmerna, naša vojska pa bi se dala objeti kar s pestjo."

"Vse ljudovlade vendar ne premagajo. Je li imel malo moči Karl Gustav, a v tem času smo imeli še vojno s septentrionisti, s kazaki, z Rakocijem in z mejnim grofom — a kje so danes? Celó v njih domače krajine smo zanesli meč in ogenj."

"To je res. Zaradi sebe se ne bi bal te vojne, zlasti ne zato, ker moram — kakor sem že rekel — izvesti kaj imenitnejšega, da se izkažem Jezusu in najsvetejši Devici hvaležnega za usmiljenost, ki sta mi jo izpričala pri Barbki. Samo, da mi da Bog priliko. Toda meni je do te naše dežele, ki utegne obenem s Kamencem dospeti v paganske roke, bodisi tudi le začasno. Pomislite, kako bodo sramotili in uničevali cerkve Gospodove, kako bodo stikali kristjane."

"Le o teh kazakih mi ne govori. Lopovi! Najprej so dvignili roke proti svoji materi; naj jih torej zadene to, kar so hoteli sami. Najvažnejša reč je, da se ubrani Kamenc. Kaj misliš, Mihael, ali se ubrani?"

"Mislim si, da ga podolski general še ni preskrbel, kakor bi bilo treba, in

meščani, zanašajoči se na ležo svojega mesta, niso storili tega, kar bi bili moralisti. Ketling je dejal, da so dospeli tja dobro izurjeni polki škofa trebiškega."

"Moj Bog, vzdržali smo se v Zbaržu le za slabim nasipom proti enofiki premoči, moramo se vzdržati tudi sedaj, zakaj Kamenc je pravo orlovo gnjevo."

"Ha, orlovo gnezdo! Ni pa še gotovo, ali se dobi v njem tak orel, kakršen je bil Višnjevecki, in ali se ne najde ondi samo vrana. Ali poznaš generala podolskega?"

"Bogat gospod je in vrl vojak, toda nekoliko malomaren."

"Vem, vem. Često sem mu že to očital. Gospodje Potocki so hoteli svoje dni, da bi bil jaz zaradi njegove izobrazbe odpotoval z njim za mejo in da bi se bil pri meni naučil lepega vedenja. Toda rekel sem: Ne pojdem, zlasti ne zaradi njegove malomarnosti, zakaj pri nobenem škornju nima obeh ušes, pa bi se hotel vsledkar predstavljati v mojih, a safian je drag. Potem se je pri Mariji Ludoviki nosil po francoskem kroju, toda črevlji so mu zmerom odpadali, in kazal je gola stopala. Niti do pasu ne dosega Višnjeveckega."

"Prebivalci v Kamencu se tudi zelo boje obleganja, zakaj ob tem času trgovina spi. Rajši bi celo spadali pod Turka, samo da jim ne bi bilo treba zapreti prodajalnic."

"Lopovi!" reče Zagloba.

In oba z malim vitezom sta bila v velikih skrbeh zaradi usode kamenške. Zlasti ju je skrbel Barbka. Če se trdnjava vda, bi morala Barbka deliti usodo ostalih bivalcev v Kamencu.

Toda trenutek kesneje se Zagloba udari po čelu.

"Za Boga!" reče, "zakaj se mučiva? Zakaj naj bi šla od tega garjevega Kamenca in bi se dala zapreti ondi? Ali ni bolje zate, da ostaneš pri hetmanu ter se z njim vred boris s sovražnikom? V takem primeru Barbka vendar ne pojde s teboj k praporu, nego se mora kje skriti, kam oditi, seveda ne v Kamenc, ampak kam daleč, bodisi celo do Skretuskih. Mihael! Bog gleda v moje srce ter vidi, kakšno slast imam do paganov, toda zaradi tebe in zaradi Barbke storim to, da jo odvedem."

"Hvala vam," odgovori mali vitez. "Kajpada, ko ne bi mi bilo treba iti v Kamenc, pa bi tudi Barbka ne silila tja. Toda kaj hočem, ako pride povelje od hetmana?"

"Kaj hočeš, ako pride povelje? Zločed vzemi vsa povelja! Kaj storiš... Počakaj, da nekoliko premislim... No, evo, treba je prehiteti povelje!"

"Kako to?"

"Piši takoj Sobieskemu, kakor bi mu poročal kako novico. Na koncu pisma povelj, da si želiš, ko se bliža vojna, iz ljubezni, ki jo gojiš do njega, biti pri njem in imeti posel na bojišču. Za rane bože! To je izvrstna misel! Najprej skoro ni podobno resnici, da bi takega bojvnika, kakršen si ti, hoteli zapreti za obzidje, nikar da bi ga rabili na bojišču; drugič pa se s takim pismom hetmanu prikupi še bolj, da te bo hotel imeti poleg sebe. Saj bo potreboval zvestih vojakov. Čuj: Ako se Kamenc ubrani, padé slava na generala podolskega, kar pa učiniš ti na bojišču, se pristoje hetmanu v slavo. Ne boj se! Hetman te ne da generalu. Prej bi dal koga drugega, toda tebe ne da. Napiši list! Priporoči se mu! Ha! Moja bistroumnost je vredna še kaj boljšega, ne pa, da jo pozobljejo kokiši na smetišču. Mihael, napijeva se o priliki, ti pa napiši pismo."

Volodijevski se tega res močno razveselil, objame Zagloba, nekoliko pomislil in reče:

"Niti Boga, niti domovine, niti hetmana ne ukanim, zakaj gotovo je, da je na bojišču mogoče učiniti mnogo. Zahvaljam vas presrečno. Mislim si tudi, da me bo hotel hetman imeti poleg sebe, zlasti če mu tako pišem. Da pa ne zapustim tudi Kamenca, veste li, kaj storim? Perišče pešcev izurim ter jih odpošljem v Kamenc. Hetmana takoj obestim o tem."

"Se bolje! Toda, Mihael, otkod vzameš ljudi?"

"Imam v kletih nad štirideset razbojnikov in Tatarjev; te vzamem. Kadar koli sem hotel dati katerega obesiti, me je Barbka vsledkar prosila, naj ga pustim živega; često mi je tudi nasvetovala, naj razbojnika pretvorim v vojake. Nisem hotel, da ne bi bilo pohujšanja. Toda sedaj imamo vojno na vrati, sedaj je vse mogoče. To so ljudi ljudje, ki so že vohali smodnik. Pri tem pa tudi razglasim, da bodo tistemu, ki se izmed razbojnikov prostovoljno zglašil za vojaka, odpuseni vsi stari razbojniški grehi... Tako se nabere nad sto ljudi... Tudi Barbka bo tega vesela. Gospod, veliko breme ste mi vzele od srca."

In še istega dne je odposlal mali vitez novega poslanca k hetmanu, razbojnikom pa je razglasil, da dosežejo milost in da jim prizanese, ako se zavžejo služiti med peši. Radostno so mu obljubili in rekli, da privede še drugih. Barbka se je tega neizmerno razveselila. Privedli so krojače iz Usice in Kamenca in od drugod, da jim čim prej naredo novo obleko. Bivši razbojniki so se jeli uriti na hreptovskem "majdantu", in Volodijevski se je radoval ob misli, da se bo sam boril na bojišču proti sovražniku, da žene ne iz-

postavi nevarnosti obleganja v Kamencu, a pri tem vendar izkaže Kamencu in domovini znatno uslugo.

To delo je trajalo že nekoliko tednov. Kar se nekega večera vrne poslanec s pismom od hetmana Sobieskega.

Hetman je pisal takole: "Dragi in zelo mi priljubljeni Volodijevski!"

Da mi tako marljivo pošiljaš novice, za to ti ohranim hvaležnost, pa tudi domovina ti mora biti hvaležna. Vojna je neizogibna. Imam poročila tudi od drugod, da na Kačunkaurih stoji silna moč; z ordo vred bo vseh sovražnikov nad tristo tisoč. Orda odrine vsak hip. Sultanu ni toliko do drugega nego do Kamenca. Izdajski Lipki pokažejo Turkom vsa pota ter jih pouče o Kamencu. Nadejam se pa, da ono kačo, Tuhaj-bejeviča, da Bog v roke tebi ali v roke Novoveškemu, cigar krivice odkritostno obzalujem. Quod attinet (kar se tiče) tega, da bi bil ti pri meni, vidi Bog, da bi bil tega vesel, toda ni mogoče. Gospod podolski general mi je že izkazal razne usluge; zato mu hočem iz hvaležnosti poslati najboljšega bojvnika, ker je tudi meni do kameniške trdnjave kakor do zenice svojega očesa. Ondi bo dokaj ljudi, ki so že enkrat ali dvakrat doživeli vojno, toda le tako, kakor bi kdo zaužil posebno jed, katere se potem spominja vse živé dni; človeka pa, ki bi mu bila nekaj vsakdanji kruh in bi mogel s svetom služiti drugim, ondi ni. Toda ko bi tudi bil, ne bi imel posebnega vpliva. Zato pošiljam tebe tja. Ketling je sicer vrl vojak, toda manj znan; vate pa bodo ododni prebivalci imeli obrnjene oči. Dasi bo imel poveljništvo drug, mislim, da bodo to, kar poveš ti, slušali vsi radi. Nevarna je utegne biti ta služba v Kamencu, toda mi smo že vajeni tega, da nas moči dež, kateremu se drugi skrivajo. Nam zadošča nagrada v slavi in v hvaležnem spominu — toda prva stvar je domovina, na katere obrambo ni treba izpodbujati nikogar!"

(Dalje prih.)

ATLAS — ZASTONJ.

Se imamo nekoliko ročnih atlasov celega sveta, katere damo zastonj onim naročnikom, ki pošljejo \$2.00 naročnine, če za atlas vprašajo.

Posebno v sedanjem času je jako priročno imeti tak atlas, ko se pojavljajo velezanimivosti po celem svetu.

Pošljite \$2 za naročnino takoj, da dobite atlas zastonj predno zaloga pojde.

UPRAVA AMER. SLOVENCA.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

Dolžni ste

zaradi svoje žene in otrok, da se bolj zavarujete za slučaj bolezni ali smrti, da ne bodo žena in otroci trpeli pomanjkanje radi vaše nemarnosti, zato zdaj dokler ste še zdrav pristopite k največjemu slovenskemu podpornemu društvu

Društvo Sv. Družine

(The Holy Family Society)

št. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1918.

Predsednik.....George Stonich

Podpredsednik.....Stephen Kukar.

Tajnik.....Jos. Klepec

1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Zapisnikar.....John Barbich.

Blagajnik.....Anton Nemanich st.

Bolniški načelnik.....Nick Jurjevich.

Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

John N. Pasdertz, Joseph Težak,

John Štublar.

To društvo sprejema rojake in rojakinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D. za malo mesečnino. Tudi člani-vojaki so deležni v bolniški cele podpore in cele smrtnine.

To društvo ima že nad \$3,000.00 v bolniški blagajni in je do zdaj že izplačalo skupaj 3502.00 dolarjev bolniške podpore članom(icam). Kdor plača takoj ob pristupu \$3.00, to je toliko, ko so plačali drugi člani zadnjih 6 mesecev, je deležen podpore v slučaju nezgode takoj po pristupu, drugače po 6 mesecih. Pristopnina je še prosta.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo ob 1. uri pop. v stari šoli.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se oglasi pri tajniku ali kateremu drugemu odborniku.

VI
lahko zaslužite
poleg svoje redne službe
\$500 Dnevno
na jednostaven in lahek način delujoč ob večerih
Za zajamčeno in pošteno podvzetje
Propozicija za vas koristna a za narod sila potreba
Vsa pojasnila dobite, ako pošljete svoje ime in naslov na.
SLAVIC PUBL. CO. P.O. Box 395 Chicago, Ill.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnečev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obežanje stenskega papirja po niskih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376 N. W. 927.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

Slovenske Gospodinje

so prepričane, da dobijo pri meni najboljše, najčistejše in najcenejše

meso, grocerije

IN KRANJSKE KLOBASE

istotako vse vrste drugo sveže in prekajeno meso — vse druge pedmete, ki spadajo v področje mesarske in grocerijske obrti.

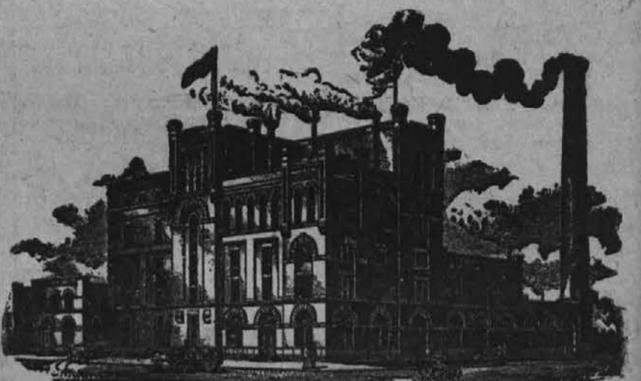
Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917.

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

Fred Lehring Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Naročite zaboje steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Obe telefona 405

S. Bluff St., Joliet, Ill.